

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 216

din 04 aprilie 2019

Prin adresa nr. 694/C/23.03.2019, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a aprecia dacă solicitarea repetată de către Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție a dosarului aflat în instrumentarea Direcției Naționale Anticorupție, este de natură a încălca independența procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În motivarea solicitării, s-a arătat că, din verificările efectuate în cadrul lucrării nr. 308/11-6/2019 a Serviciului de îndrumare și control, au rezultat aspecte de natură a pune în discuție încălcarea independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, precum și aspecte de încălcare a unor norme procedurale și dispoziții regulamentare.

Aceste aspecte au fost constatate cu ocazia soluționării de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a conflictului pozitiv de competență creat între Direcția Națională Anticorupție și Secția de investigare a infracțiunilor din justiție, cu privire la efectuarea urmăririi penale în dosarul nr. al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

În acest sens, s-a învederat că Serviciul de îndrumare și control a întocmit Referatul nr. 308/11-6/2019 din 14.03.2019, în care s-a reținut că, urmare a unui denunț formulat de

a fost înregistrat la Secția de investigare a infracțiunilor din justiție dosarul nr. cu privire la comiterea de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție și complicități acestora,

La data de 26.11.2018, denunțul sus-menționat a ajuns la mapa procurorului șef adjunct, doamna Adina Ilfoarea, care, după verificare, l-a rezoluționat astfel:

deși procurorul șef secție, doamna Florena Esther Streschi, a fost prezent la serviciu la data de 26.11.2018.

Denunțul a fost înregistrat ca dosar penal sub

În aceeași zi, prin ordonanța nr. s-a dispus

menționându-se că „*actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege*”.

La data de 21.12.2018, Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție a emis adresa prin care a solicitat Direcției Naționale Anticorupție trimiterea dosarului în legătură cu care, în mass-media, s-au publicat articole sub denumirea generică „*Teleormanleaks: O valică cu informații esențiale din interiorul corporației Tel Drum intrată în posesia Rise Proiect/facturi, contracte, înregistrări video și fotografii cu Dragnea în Brazilia*”.

Conducerea Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, cu adresa nr. din 08.01.2019, a solicitat Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție informații suplimentare, în vederea identificării dosarului.

Fără a furniza alte date, la data de 17.01.2019, Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție a emis o nouă adresă, în același dosar, prin care a solicitat

Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, dosarul .

La data de 25.01.2019, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a emis adresa _____ prin care a solicitat Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție să indice temeiul juridic în baza căruia solicită dosarul . _____ învederând faptul că, prin Hotărârea nr. 435/19.04.2018, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că solicitarea de înregistrare dintr-un dosar, aflat pe rolul unui organ judiciar, este de natură a încălca independența magistraților investiți cu soluționarea cauzei.

De asemenea, s-a precizat că, din interpretarea art. 170 alin. (1) și art. 286 Cod procedură penală, rezultă că actul procedural prin care organele de urmărire penală pot solicita predarea unor înregistrări este ordonanța, transmiterea unei adrese nerespectând cerințele legale.

În acest context, la data de 20.02.2019, s-a emis ordonanța _____ care, în temeiul art. 170 alin. (1) Cod procedură penală, s-a dispus predarea dosarului nr. _____

_____ al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, Secției de investigare a infracțiunilor din justiție, precum și a copii certificate a fiilor din Registrul penal, conținând însemnările referitoare la această cauză.

În motivarea acestei ordonanțe, s-a arătat că *„situația de fapt expusă în conținutul actului de sesizare precum și calitatea persoanelor împotriva cărora este îndreptat acesta, constituie temeiuri pentru a crede că dosarul nr. _____ Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție constituie mijloc de probă în prezenta cauză penală”*.

Prin ordonanța _____ Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție a constatat conflictul pozitiv de competență ivit între Direcția Națională Anticorupție și Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, cu privire la efectuarea urmăririi penale în dosarul . _____ și a sesizat procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării acestui conflict.

Prin ordonanța nr. 412/C/2019 din 12.03.2019, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, apreciind că în raport de actele din dosarul nr. _____ dar și de cele din dosarul _____ și de punctul de vedere exprimat de Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, inclusiv prevederile legale în vigoare, structura specializată în combaterea corupției este competentă a efectua urmărirea penală în dosarul _____.

S-a mai învederat că, la data de 28.02.2019, pe site-ul www.gmagazine.ro a fost publicat articolul „De ce a cerut Secția de Investigare a Magistraților dosarul Tel Drum de la DNA. DOI ADA împotriva procurorilor”, în cuprinsul căruia se acreditează ideea că refuzul Direcției Naționale Anticorupție de a trimite dosarul _____ Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, dovedește existența unui interes în instrumentarea acestei cauze.

În raport de cele prezentate, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că:

- s-au încălcat dispozițiile art. 290 raportat la art. 289 Cod procedură penală prin aceea că, deși nu îndeplinea condițiile de formă (lipsind codul numeric personal necesar identificării denunțatorului), denunțul întocmit de _____ a fost înregistrat ca dosar penal, sub _____;
- s-au încălcat dispozițiile art. 294 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit cărora „în situația în care plângerea sau denunțul nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei este incompletă ori neclară, se restituie pe cale administrativă petiționarului, cu indicarea elementelor care lipsesc”;
- s-au încălcat dispozițiile prevăzute în art. 1 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. c) din Ordinul nr. 252/23.11.2018 privind organizarea și funcționarea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, potrivit cărora procurorul șef adjunct exercită atribuțiile procurorului șef secție doar în absența acestuia;
- solicitările Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, formulate în baza unui denunț anonim, de predare a unui dosar aflat în lucru _____ al Direcției _____

Naționale Anticorupție), sunt de natură a încălca independența procurorilor investiți cu soluționarea acestei cauze, invocându-se în acest sens Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 435/19.04.2018, prin care s-a stabilit că solicitarea de înregistrări dintr-un dosar aflat pe rolul unui organ judiciar este de natură a încălca independența magistraților investiți cu soluționarea cauzei;

- publicarea, la data de 28.02.2019, pe site-ul *www.qmagazine.ro* a articolului „*De ce a cerut Secția de Investigare a Magistraților dosarul Tel Drum de la DNA. DOI ADA împotriva procurorilor*”, în cuprinsul căruia se acreditează ideea că procurorii Direcției Naționale Anticorupție instrumentează cauze penale într-o manieră abuzivă, fără respectarea dispozițiilor legale în materie penală, transmite opiniei publice un mesaj compromițător, legat de incapacitatea profesională ori reaua-credință a acestui corp profesional, punându-se la îndoială credibilitatea sistemului judiciar, pe componenta de exercitare a atribuțiilor de serviciu ce le revin procurorilor, parte a mecanismului justiției;
- s-au încălcat dispozițiile prevăzute în prevederile art. 3 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cele prevăzute în art. 4 din Ordinul nr. 235/25.08.2014 al procurorului general privind relația dintre Ministrul Public și mass-media, cele prevăzute în art. 59 alin. (2) lit. d) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, precum și cele prevăzute în art. 3 din Ordinul nr. 252/23.10.2018 privind organizarea și funcționarea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin aceea că Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin modul de comunicare publică, nu a respectat prevederile Legii nr. 544/2001, ale Ghidului privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, ale Regulamentului de ordine interioară al parchetelor și ale ordinelor interne ale procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-a mai arătat că aceste aspecte au format obiectul lucrării trimisă Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a aprecia cu privire la sesizarea Inspecției Judiciare.

De asemenea, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că aspectele sus-menționate confirmă îngrijorarea exprimată de corpul de magistrați,

îngrijorare exprimată și în Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul MCV, din 13.11.2018, potrivit căreia „înființarea acestei noi secții a stârnit îngrijorarea că o nouă structură autonomă ar fi mai vulnerabilă în termeni de independență decât responsabilitățile actuale ale DNA în acest domeniu, întrucât ar putea să fie utilizată ca un mijloc suplimentar de intimidare și de exercitare a unei presiuni asupra magistraților (Avisul nr. 924/2018 al Comisiei de la Veneția, p. 17)”.

Totodată, s-a arătat că, din cele prezentate mai sus, rezultă că Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu își îndeplinește misiunea conferită de legiuitor prin Legea nr. 304/2004 și OUG nr. 90/2018, misiune consfințită prin Decizia Curții Constituționale nr. 33/23.01.2018, prin care s-a statuat că înființarea acestei secții constituie o garanție legală a principiului independenței justiției, sub aspectul componentei sale individuale, independența judecătorului și procurorului, asigurându-se pe această cale „o protecție adecvată a magistraților împotriva presiunilor exercitate asupra lor, împotriva abuzurilor săvârșite prin sesizări/denunțuri arbitrare”.

Față de sesizarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru procurori reține următoarele:

În calitate sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, respectiv imparțialitatea sau independența procurorilor în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (3) din Constituție, precum și de art. 2 alin. (3) și art. 3 alin. (1⁴) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție/influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă, ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Independența procurorului în dispunerea soluțiilor, prevăzută de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este o condiție obligatorie pentru garantarea unui proces echitabil.

Această independență nu este însă o prerogativă sau un privilegiu în interesul propriu al procurorului, ci în interesul statului de drept și a celor pentru care se înfăptuiește justiția, ca serviciu public.

În Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”.

De asemenea, în Raportul RECJ 2014-2016 - Independența și răspunderea procurorilor - s-a admis că sistemul judiciar, în sensul său larg, nu se referă numai la judecători, ci și la procurori, astfel că atunci când se discută despre independența sistemului judiciar ar trebui să se aibă în vedere și subiectul independenței procurorilor.

Recomandarea nr. (2000) 19 a Comitetului Miniștrilor către Statele Membre privind rolul Ministerului Public în sistemul judiciar penal (adoptată de Comitetul Miniștrilor la 6 octombrie 2000, la a 72-a reuniune a delegaților miniștrilor), în baza articolului 15.b din Statutul Consiliului Europei, referitor la organizarea și funcționarea internă a Ministerului Public, în special la repartizarea inițială și ulterioară a cauzelor, s-a

arătat că aceasta trebuie să răspundă condițiilor de imparțialitate și independență și să fie determinată în mod exclusiv de necesitatea unei bune funcționari a sistemului juridic penal, ținând cont în mod prioritar de nivelul de pregătire juridică și de specializare.

În virtutea rolului de garant al independenței justiției, prin Hotărârea nr. 435/19.04.2018, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a statuat că scopul unei intervenții a Consiliului Superior al Magistraturii este acela de a asigura condiții optime pentru realizarea corespunzătoare a actului de justiție, demersul fiind justificat în măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

Din perspectiva dispozițiilor legale și regulamentare, analizate într-un cadru general, adresarea unei solicitări de eliberare înscrisuri de către o unitate de parchet nu conduce automat la afectarea independenței sau imparțialității magistraților ce soluționează dosarul respectiv.

Dispozițiile legale și regulamentare care ghidează procedurile judiciare permit și chiar obligă, la eliberarea unor înscrisuri din dosar la solicitarea instanțelor ori instituțiilor ce instrumentează cauze civile ori penale, însă impun respectarea unor anumite condiții.

Potrivit art. 97 alin. (2) lit. c) din Cod procedură penală, printre mijloacele de probă permise de lege este enumerată și proba cu înscrisuri.

Potrivit art. 169 din Codul de procedură penală, „Organul de urmărire penală sau instanța de judecată are obligația să ridice obiectele și înscrisurile ce pot servi ca mijloc de probă în procesul penal.”, iar potrivit alin. (1) al art.170: ”În cazul în care există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și sunt temeiuri de a se crede că un obiect ori un înscris poate servi ca mijloc de probă în cauză, organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate dispune persoanei fizice sau juridice în posesia căreia se află să le prezinte și să le predea, sub luare de dovadă”.

În conformitate cu art. 286 din Codul de procedură penală, procurorul dispune asupra actelor sau măsurilor procesuale și soluționează cauza prin ordonanță, dacă legea nu prevede altfel.

Prin urmare, actul procedural prin care se poate solicita predarea unor înscrisuri este ordonanța.

De altfel, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii au fost publicate o serie de acte de procedură pentru parchete, printre care și un model tipizat de ordonanță pentru predare înscrisuri, model la care face trimitere, în programul legislativ Eurolex, art. 170 din Codul de procedură penală.

Mențiunile ordonanței, prevăzute în art. 286 alin. (2) din Codul procedură penală și în modelul, ce se regăsesc în Ghidul practic elaborat de Institutul Național al Magistraturii – Școala Națională de Grefieri, creează premisele asigurării unui cadru optim de solicitare a predării unor documente, printr-o informare adecvată nu doar asupra obiectului urmăririi penale, ci și asupra utilității/necesității/relevanței înscrisurilor în soluționarea dosarului.

Analizând coroborat dispozițiile legale și regulamentare menționate, prin hotărârea mai sus menționată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a constatat că solicitarea printr-o modalitate de adresare ce nu respectă exigențele legale de formă poate genera un disconfort, ce poate fi resimțit ca o afectare a independenței sau imparțialității ori poate crea suspiciuni cu privire la acestea.

Același raționament își găsește aplicabilitatea și în soluționarea prezentei sesizări, cu atât mai mult cu cât, din adresa Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

cu trimitere la Referatul

—întocmit de Serviciul de îndrumare și control, și la Ordonanța nr. _____ a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întocmită cu ocazia soluționării conflictului pozitiv de competență în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, rezultă că la nivelul acestei direcții s-a apreciat că este de natură a încălca independența magistraților investiți cu soluționarea cauzei solicitarea de către Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, fără niciun temei juridic, a înscrisurilor unui dosar aflat pe rolul unui organ judiciar, ori cu încălcarea dispozițiilor art. 290 raportat la art. 289 din Codul de procedură penală, prin aceea că, deși nu îndeplinea condițiile de formă, denunțul întocmit de _____ a fost înregistrat ca dosar penal sub _____ de Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, dispozițiile art. 294 alin. (2) din Codul procedură penală, potrivit cărora „în situația în care plângerea sau denunțul nu

indeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei este incompletă ori neclară, se restituie pe cale administrativă petiționarului, cu indicarea elementelor care lipsesc”, precum și dispozițiile prevăzute în art. 1 alin. (4) lit. b) și alin. (5) lit. c) din Ordinul nr. 252/23.11.2018 privind organizarea și funcționarea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a Secției pentru investigare infracțiunilor din justiție, potrivit cărora procurorul șef adjunct exercită atribuțiile procurorului șef secție doar în absența acestuia.

În aceste condiții, reținând solicitarea, în mod repetat, de către Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, a dosarului _____, aflat în instrumentarea Direcției Naționale Anticorupție, inclusiv prin emiterea unei ordonanțe de predare a unor înscrisuri, precum și modul de înregistrare și repartizare a dosarului penal care a stat la baza declanșării conflictului pozitiv de competență, în contextul în care, potrivit comunicatului nr. 46/VIII/3/1P/2019 din 25.02.2019 al acestei secții, *„Orice mijloc de probă inclusiv un alt dosar penal, poate fi considerat necesar de către procurorul de caz pentru soluționarea unui dosar de urmărire penală poate fi atașat, fără ca acest demers să afecteze derularea cercetărilor în dosarul atașat”*, cu trimitere doar la Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și făcându-se abstracție de faptul că reunirea dosarelor nu poate fi dispusă în lipsa cazurilor sau situațiilor de reunire prevăzute de art. 63 raportat la art. 43 din Codul de procedură penală, precum și de faptul că soluționarea conflictelor de competență dintre această secție și alte structuri sau unități de parchet este atributul exclusiv al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru procurori apreciază că procurorilor din Ministerul Public le-a fost afectată independența și imparțialitatea.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori apreciază că s-a adus atingere independenței și imparțialității procurorilor din cadrul Ministerului Public, componentă a autorității judecătorești.

Până de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**SECȚIA PENTRU PROCURORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Prin solicitarea repetată a dosarului aflat în instrumentarea Direcției Naționale Anticorupție de către Secția pentru investigarea infracțiunilor în justiție, s-a adus atingere independenței și imparțialității procurorilor din cadrul Ministerului Public, componentă a autorității judecătorești.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dată în București, la data de 04 aprilie 2019

Vicepreședinte,
Procuror Nicolae Andrei SOLOMON

